

Kdo přistál v Době snění v Austrálii?

Austrálie je nejmenší kontinent naší planety. Měří 7,7 milionů kilometrů čtverečních a její nekonečné plochy obývá 17 milionů lidí. Původní obyvatelé zvaní aboriginci neboli anglicky Indigenous Australians žilo donedávna ještě na úrovni doby kamenné.

Před příchodem bělochů se na australském území nacházelo přes 300 tisíc domorodců zhruba v 500 kmenech. Místní lidé jsou černovlasí, štíhlí a urostlí. Mají tmavohnědou pleť. Jako obydlí jim dříve sloužily jeskyně a prosté chatrče z listoví. Na lov chodili s bumerangem, oštěpem a kyjem. Dnes žijí ve skupinách o počtu 25 až 200 lidí.

Po tisíciletí si tito aboriginci vyprávěli ve svých monotónních zpěvech o Době snění či o Času snění. Tento mýtus o stvoření říká, že veškerý život na Zemi vznikl díky zpěvu tajuplných stvořitelských bytostí, které daly název horám, skalám, řekám, pramenům, rostlinám a zvířatům. Všude, kam vkročila jejich noha, ponechala za sebou neviditelnou, ale vibrující stopu, kterou mohli potomci vnímat. Stopy zpívajících bytostí pak vytvořily na celém kontinentu síť. Když splnily svůj úkol, vrátily se stvořitelské bytosti zpět do staré vlasti - na nebesa.

Aboriginci po sobě nezanechali žádné mohutné kamenné stavby, písemné či umělecké předměty jako ostatní vyspělé kultury. Neměli to zapotřebí, jejich poklady byly spíše zcela jiného, duchovního charakteru. Za svatou pokládali celou Zemi - skály, stromy i zvířata. Všim podle nich procházely neviditelné energetické linie. Pokud si můžeme tento duchovní názor přeložit do dnešního jazyka, pak znamená jejich Doba snění ar-

chetypální vzpomínku na dávné doby, kdy lidé disponovali jiným typem vědomí. Připadá vám to nepravděpodobné? Naopak.

Vědci totiž zjistili podle poznatků z poslední doby, že mozková frekvence vyšších savců dosahuje hodnoty asi 7,83 hertzu. Je to hodnota, která nastává u člověka v době mezi spánkem a bděním. Dnes navíc víme, že se tato frekvence shoduje s takzvanou Schumannovou frekvencí. Snící člověk je tedy mimořádně těsně spjat se Zemí. To je chvíle spojení lidských snů a geomagnetických linií.

Aboriginci mluví o Době snění jako o bájně době, kdy na Zemi ještě pobývali bohové. Tehdy, v době bez počátku a bez konce, sestoupili tito bohové na Zem. Přilétli v obrovských zářících ptácích. Nejvyšším z bohů byl Ptačí člověk Birramee, kterého můžeme vidět dodnes na skalních malbách jako stvoření silně připomínající člověka. Je oblečen v podivném obleku, připomínajícím skafandr, jaký užívají dnešní kosmonauti při svých letech do vesmíru.

V legendách aboriginců vystupují také Wondijny, bohyně nebes a mytická božstva, která byla spojována s hromem, bleskem a deštěm. Bývají rovněž častým tématem na tisíce let starých malbách, které nacházíme po celém území Austrálie, zejména v Arnhemu, západně od Darwinu, kde vidíme postavu se splývavým oděvem a s podivnou obrovitou helmou.

Zajímavé je, že podobně byl kdysi zobrazován i bůh „Make-make“ na Velikonočním ostrově. A co je ještě zajímavější, tyto tajemné bytosti se honosily i další zvláštností: měly na ruce místo obvyklých pěti hned šest prstů!

Spisovatel a cestovatel Arnošt Vašíček popisuje ve své knize také jednu záhadnou kresbu nalezenou v Austrálii takto:

„V Západní Austrálii v Kimberley Mountains ale vidíme v jeskyni Glenelg River mezi kresbami aboriginců obrázek, který je úplně odlišný

od všech dosud objevených skalních kreseb nejen na jižním kontinentu. Stojíme tu tváří v tvář tři metry vysoké štíhlé postavě, jejíž celé tělo zakrývá hábit nachové barvy s dlouhými rukávy, dosahující až na zem, který nám nejspíše připomíná oblek kněží. Její hlavu obklopují jakési široké svatozáře, jedna má oranžovou a druhá sytě růžovou barvu. Celek v nás evokuje nejspíše známou aureolu světců, tak často zpodobňovaných na pravoslavných malbách. Na jejím vrcholu můžeme obdivovat šest záhadných znaků.

Polovina tohoto neznámého a dosud nerozluštěného nápisu se podobá latince. Ta ale v době vzniku obrazu ještě neexistovala. Vědci proto logicky usoudili, že nápis byl zhotoven až dodatečně. Tuto teorii lze ale snadno vyloučit. Vzhledem k tomu, že je psán úplně stejnou barvou, jakou je namalována postava, není možné, aby byl dopsán později. Navíc se zde vyskytují znaky, které neznají kromě latinky ani jiná známá písmena na světě.

Typickou bílou barvu, jíž aboriginci vždy rádi používali a ještě dosud používají, bychom ale na obraze hledali marně. Podivný, dočervena zbarvený obličej nepostrádá jen ústa, jak je pro zobrazení Wondijn typické, ale i nos. Vidíme jen velké a výrazné oči, z nichž vychází jakoby uhrančivá záře. Ze všech těchto důvodů může být tento nápis a s ním i také tato naprosto netypicky vyobrazená postava podle názorů vědců důkazem pro návštěvu mimozemské civilizace.“

Na rozlehlém území Austrálie narážíme dodnes na stále nová zobrazení tohoto druhu.

Badatel Rex Gilroy, který zde prováděl v sedmdesátých letech 20. století průzkum, napsal v roce 1973 řediteli Mount York Natural History Museum v Mount Victoria doslova toto:

„V Modrých horách Nového Jižního Walesu jsem našel řadu primitivních skalních kreseb a rytin, které mimo jiné ukazují cizorodé bytosti

a neobvyklé předměty, jež můžeme dnes popsat jako vesmírné koráby, které praobyvatelé Austrálie nepochybně spatřili.“

Wondijny mají většinou na kresbách na hlavě nasazeného něco jako oválnou přilbu, obklopenou svatozáří z paprsků. Tělo je oblečeno do jakéhosi neforemného skafandru a nohy, které z něho jen zčásti vyčuhují, jsou paradoxně obuté do sandálů, i když místní aboriginci vždy chodili nazí a bosí.

S podobnými vyobrazeními se setkáváme nejen v Austrálii, ale i na jiných místech světa. Je zvláštní, že primitivní lidé tak často zobrazovali bytosti v oblečení a výstroji, které nikdy samy nepoužívali a které ani ve své době nemohli znát. Tady již nejde jen o výtvary bujné fantazie. Jde o něco zcela jiného.

Zajímavé je rovněž to, že podle původních australských legend ovládaly tajemné bytosti Wondijny záhadná kopí, která měla zázračné vlastnosti, a proto s jejich pomocí vyhrály nejednu bitvu. Vycházela z nich zřejmě nějaká neznámá síla, protože prý všichni, kdo se kopí dotkli, padli k zemi jako mrtví. Ale s kým to tehdy Wondijny vlastně válčily? S domorodými aboriginci určitě ne. Mezi sebou také ne. Kdo tedy byl ten cizí nepřítel, proti kterému musely být nasazeny tak mocné a účinné zbraně? Některé z těchto zbraní jsou podle dochovaných pověstí dodnes uloženy a připraveny k použití v tajném úkrytu pod pobřežními písky.

Rex Gilroy při vykopávkách našel také velkou skalní desku, na které byly zachyceny podivné postavy a s nimi létající objekt připomínající nejspíše dnešní UFO. Zajímavé je, že domácí lidé pozorují v Modrých horách i v dnešní době velice často létající a zářící objekty. V noci občas slychají podivné zvuky, připomínající silné burácení, a také takové, které znějí, jako by přicházely ze samého nitra země. Zatím původ těchto zvuků nikdo nevysvětlil.

Další tajemné kresby můžeme spatřit na skalách deset kilometrů východně od města Alice Springs v rokli Ndahla. Na některých z nich se zde vyrytým postavám tyčí na hlavě cosi jako antény. Jiné se pro změnu honosí zase obrovskými brýlemi, připomínající vzdáleně dnešní brýle sluneční. Opět ty brýle! Kdo v nich asi tehdy stál modelem? Narážíme na ně přece neustále na celém světě. Pokud víme, domorodci v dávných dobách rozhodně žádné brýle nikdy nevlastnili ani nenosili. Zřejmě kdyby je dostali tehdy do ruky, ani by netušili, k čemu mohou být dobré.

Austrálie je vůbec země plná překvapení. V současnosti víme i to, že na australském kontinentu jsou dokonce pyramidy. V roce 1890 byla objevena v nejsevernější části Queenslandu poblíže Athertonu velká pyramida postavená z kamene. Farmář, který ji našel, se obával zesměšnění, a proto jeho zpráva raději nebyla zveřejněna. Svět si musel počkat až do roku 1975, kdy nám již známý archeolog Rex Gilroy objevil pyramidu u Gympie na cestě mezi Brisbane a Fraser Island. Svůj nález tehdy popsal Gilroy takto:

„Když jsme se pozorněji zahleděli na hornatou krajinu, zaujal mě jednoho dne v roce 1975 jeden hustě zalesněný pahorek. Společně s mou ženou Heather jsme stoupali listnatým úsekem k vrcholku. Najednou jsem si povšiml, že klopytám přes stěnu z hrubých kamenných kvádrů, po několik stopách přes další a tak dále, až jsme dosáhli samotného vrcholku pahorku. Každá z těchto stěn byla vysoká čtyři stopy a tvořila terasy široké až šest stop.

Když jsme si namáhavě uvolnili cestu hustým porostem, zjistili jsme, že spodní stupně se skládají z menších pískovcových kamenů, zatímco nejvyšší čtyři terasy byly sestaveny z mnohem větších skalních bloků o hmotnosti nejméně jedné až čtyř tun. Vrcholek byl zakončen mohutnou pískovcovou plošinou, jejíž hmotnost jsme odhadli na osm tun.

Záhy nám bylo jasné, že tato záhadná architektonická struktura byla postavena v podobě čtyřhranu. Vypínala se do výšky přibližně šedesáti metrů a obvod základny měřil asi pět set metrů. Z této rozpadlé stavby rostly až šest set let staré stromy a dokazovaly tak, že záhadný komplex určitě nepocházel z novověku. Ani v nejmenším jsme nepochybovali o tom, že máme v tomto případě co činit s hrubou stavbou stupňovité pyramidy stejného druhu, jaké se stavěly v Egyptě před více než třemi tisíci lety.“

Bohužel Gilroy byl příliš důvěřivý a tak dovolil jednomu novináři, aby ho doprovázel při výpravě k pyramidě u Gympie. Ten však nemlčel a ihned po návratu své zážitky zveřejnil. Rázem se tak rozpoutala vlna netušeného zájmu o tuto lokalitu. Do Gympie začaly proudit celé zástupy zvědavců. Protože ve skrytu duše všichni tajně doufali, že pyramida má ve svém nitru dávné utajené poklady, začali ji hned rozkopávat pomocí rýčů a lopat. Dílo zkázy dovršil nakonec ještě buldozer, který srovnal východní stranu pyramidy se zemí. Ovšem pyramida u vesnice Gympie není jedinou pyramidou v Austrálii.

Další záhadnou pyramidou je pyramida stojící v těsné blízkosti Rockhamptonu postavená z doloritu. Na západní straně se tyčí dosud i několik šestihranných bazaltových sloupů. Jak bylo zjištěno při vykopávkách, před západní stranou byla kdysi zbudována terasa vysoká třicet centimetrů a dlouhá třicet pět metrů. Od ní se směrem od východu na západ táhne asi kilometrový řetězec padesáti čtyř kamenných pahorků, o jejichž funkci se archeologové zatím pouze dohadují. Sám Gilroy zastává názor, že tento architektonický komplex mohl kdysi sloužit k pozorování nebeských těles.

V jižní části australského státu Queensland bylo zase objeveno mnoho pyramid vytvořených z navršené zeminy. Podobaly se nejspíše čínským pyramidám a nebyly rozhodně malé. Tři z nich, poblíže města Toowoomba, jsou vysoké neuvěřitelných tři sta metrů! A to ještě není všechno.